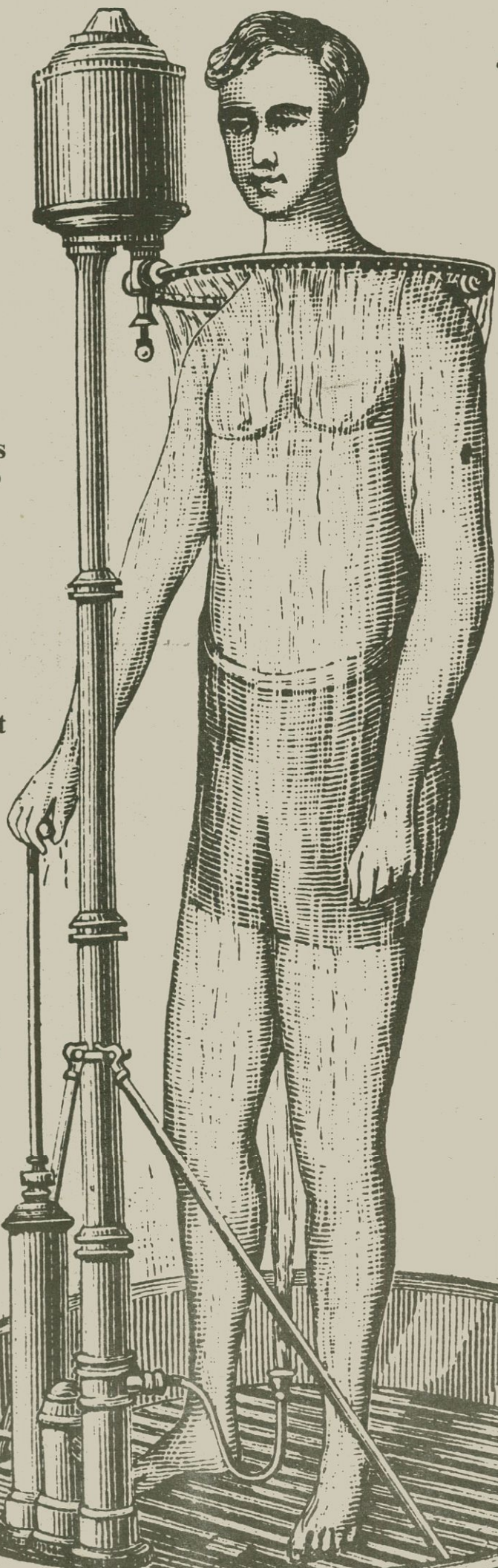

D

ivendres

Balnearis, el lleure passat per aigua

Les estacions balnearies situades a la vora del mar, o aïllades i silencioses a la muntanya, on brollen aigües miraculoses de l'interior de la terra, oxigenades i mineralitzades, recreen un ambient real i irreal. Els banys calents i relaxants, les dutxes a doll —a fi d'estimular la circulació—, els banys de fang i els massatges després dels banys sotmeten el cos a un relax i benestar difícil d'aconseguir a causa de l'estrès de la vida quotidiana.

Virgínia MASCARÓ
Les aigües minero-medicinals que es troben als balnearis són bones per als processos reumàtics aguts i degeneratius, les feblitis infeccioses, les bronquitis i en els trastorns psico-funcionals. El seu ús és una recepta antiga per guarir algunes malalties i prevenir-ne d'altres, i també és una manera efectiva d'actuar sobre aquelles malalties cròniques.

Actualment, els balnearis són visitats, sobretot, per gent gran, encara que cada cop hi va gent més diversa i més jove, sobretot els caps de setmana. Els que viuen de ben prop el món de les aigües asseguren que últimament hi ha un increment de persones que busquen una mica de pau i de repòs per combatre l'estrès produït pel ritme de vida actual. No és estrany veure equips d'esportistes fent-hi pràctiques de concentració, o executius agressius en convencions i congressos buscant un lloc tranquil que calmi els ànims i predisposi al diàleg.

Tot això ha estat possible gràcies al canvi substancial que han fet les estacions balnearies els últims deu anys. Aquest canvi ha implicat una renovació total de les places hoteleres i la modernització de les instal·lacions hidrotermals, que s'han modernitzat i han inclòs instal·lacions esportives de cara a

l'estiu. Els balnearis s'han revifat, després d'un llarg període de decadència, que va començar els anys 30. Moment en què la burgesia catalana —sobretot la barcelonina— va canviar el seu hàbit d'anar als balnearis, símbol de distinció, per altres formes noves d'oci. Això els va sotmetre a una progressiva decadència, acompanyada pel creixent consum mèdic de fàrmacs.

Dels quaranta-cinc balnearis que hi havia a Catalunya només en queden dotze en funcionament —set en condicions realment òptimes—, cosa que suposa que un 85 per cent d'aquests han tancat. Els balnearis van començar a canviar lleugerament a mitjans dels anys setanta, quan es va posar en marxa un nou procés de reconversió. Això va comportar la modernització de les instal·lacions hidrotermals, i sobretot, la modernització de les places hoteleres, però sense renunciar a la seva estètica, pròpia de principi de segle, és a dir, espais lluminosos i amplis, que donen una sensació de calma i predisposen al repòs i a la tranquil·litat.

Els dotze balnearis que hi ha a Catalunya estan agrupats en l'associació catalana de la propietat balnearia, creada l'any 1978, i set d'aquests —els que tenen unes instal·lacions termals modernitzades— s'agrupen entorn de l'associació balnearia. Estan situats a les pobla-

cions de Santa Coloma de Farners, Caldes de Malavella, Caldes de Montbui, la Garriga, Vallfogona de Riucorb i Caldes de Boí. El seu accés és senzill, ja sigui per autopista o per carretera, i en alguns casos hi arriba el tren. Podeu optar pels que estan localitzats al Pirineu o al pre-Pirineu, com són el del Manatí i el de Caldas, o bé pels que són prop del mar, com els de Prats i el de Vichy Catalán. Els balnearis terres endins són els més abundants. Hi ha els de Termas Broquetes, Termas Victoria, Termas la Salut, i el balneari Termas Solà. A la localitat de la Garriga es troben els balnearis Termas Victoria i el de Blancafort, i a prop de Santa Coloma de Farners, el balneari Termas Orión. Finalment, a la carretera de Vallfogona a Santa Coloma de Queralt trobem l'estació balnearia de Vallfogona de Riucorb.

Avui en dia, no dubta ningú dels poders benèfics i medicinals de les aigües termals, tant per ingestió, com per banys. Per això, un dels reptes de l'associació balnearia és aconseguir un concert de col·laboració amb la Seguretat Social, a l'estil dels balnearis europeus —a excepció d'Anglaterra i Bèlgica— i dels països de l'Est per acostar el seu ús a la societat. En aquest sentit, l'associació balnearia gestiona des de fa uns anys la possibilitat d'aconseguir un règim semblant al d'aquests països.

Set estacions per triar

(Pàgina següent)

